

VAN OVER DE IESSEL

Juli 2013

Met in disse editie:

- *Strip: Meneer Achterkamp*
- *“Wolkenluchten” van Fenny Martens*
- *“Noa ieder afscheid” van Femmy Woltman*
- *Gast van aanderweg deur Wim van Leussen*
- *Een sage over een azelnöttenboom van Corry Overmars*

Colofon

•Joorgaank : 04, Nummer 03
•Uitgave : 1 juli 2013
•Deur : Schrieversond Overiessel
lesselacademie
Twentse Welle
Provincie Overiessel

Redactie : Wim van Leussen
Henk Vos
Riek van der Wulp
Lo van der Wulp

Redactieadres: riekenlo@chello.nl (Riek en Lo van der Wulp)

Webpagina : Wim Holsappel
Lay-out : Liane Stam.
Foto's : Doortje Stam, Riek van der Wulp, John Stam, of een bi-jdraege van de auteur

Volgende editie: 01-10-2013

Bi-jdraegen

Uterlijk 2 moand veur de doatum van uutkomen

b.v.k. 12pt. letter Times Roman.

Evt. foto/tekening (>0.5 Mb of 300 dpi) lös der bi-j.

Spelling: die gebruikelijk is in de regio.

Met vermelding van de naeme van de auteur, streek/plaetse woor het dialect vandoan kump.

Meute weerd umme te wieten

Herman Kampman skrif winnend lied

Schriever Herman Kampman uut Hulsen (Heldern) schreef veur het winnende lied op de Jazzerieje 2013 in Enschede. Zien vessie "De klokke liek" wörden in alle opzichten tot het meest geslaagde lied uut'eroepen. De tekst wörden e'zungen deur Aria Brandsma uut Zuudwolde en de componist was Rik Elings uut Zwolle. An de pries is een mooi geldbedrag verbunnen. Op de jaarlijkse jazzerieje wördt nije jazzsongs e'componeerd met teksten in de Nedersaksische streektaaln, zoals het Twents en Sallaands. Kampman leu een hele rieje an gerenommeerde tekstschrievers achter zich.

Het winnende lied:

DE KLOKKE LIEK

A-j niet in stoat bint oonze taal te sprekken,
vertel het mej dan met muziek
a-w zo samen op könt trekken
dan he-w de klokke oarig liek

Woar contrabas gemoed'lijk bromt
de piano zien klavier verkent
de sax zien beker oaver löp
en slagwerk oons de moate nemt

A-j niet in stoat bint um muziek te maakn
maar a-j wel proat in oonze taal
dan mo-w doar toch gebruik van maaakn
en samengoan, ook muzikaal

Woar contrabas gemoed'lijk bromt
de piano zien klavier verkent
de sax zien beker oaver löp
en slagwerk oons de moate nemt

Muziek en zang mekaar bevrucht
as een bloeme en een bieje
woar taal melodisch oaverbrugt
een muzikale trouwerieje

Muziek gif de kaans um samen te goan
verdeeldheid valt dan weg
dan ko-w mekaar wel goed verstoan
zonder wreedheid of gevech

Woar contrabas gemoed'lijk bromt
de piano zien klavier verkent
de sax zien beker oaver löp
en slagwerk oons de moate nemt

Muziek en zang mekaar bevrucht
as een bloeme en een bieje
woar taal melodisch oaverbrugt
kump leam in de brouwerieje

Woar muziek en zang mekaar bevrucht
as een bloeme en een bieje
woar taal melodisch oaverbrugt
det is op de Jazzerieje

't Vuurjoarsnummer van 'n Niejn Bodbrief

't Kwartaalblad van 'n Kreenk vuur de Twentse Sproak koomt oet in meart.
Doarin: 't Poastaakslepn in Denekamp: 'n mysterie met ongeschreven regels
Willem Wilmink bij 'n Kreenk in Deelden

zkv zeer kort verhaal/**GIOEPENS KORT VERHAAL: WEDSTRIED**, schrief een verhaal van maximaal 220 wårde (geen woord mear) + de vertaling der nast + zet oew dialect der bij + steurt het vuur 20 augustus op naar dannenbergtwenthetekst.nl

dialectcolumns van Twentenaren oet de zorg en de zakenweareld

'n joarabonement kost mer 16 euro. Anmelden: dannenbergtwenthetekst.nl

in plaatse van ne fles wien: 'n Bodbrief-abonnement as kedootje. Mooi votgewen!

Van de redactie...

Aj nao buutn kiek heb iej nie 't gevuul det de zommer d'r ankump. Temperatuurn die väre onder "normaal" bint. Bultn reangn en aander ongemak trekt daengs an oons vebi-j. Ach jao, mangs zit t'r een mooie dag tussn en stao-j veur de kaste um 'n kötte broek te pakkn ma iej kriegt de kaans nie det oe witte bienn wat verkleurt. En toch lao-w de moed nie zakkn. De zommer zal een maol veur 'n dag komm.

De eksaams bint weer vol op gangs. Een hele bult wichter zit, min of meer met een bonke zenuuw, an de schoelbanke. Zie doet hun uuterste beste um aover een poosie de boekntasse buutn 't raem te könn hangn.

Zo vegiet 't mi-j ok vandaege. As ni-j lid van de redactie is mie evraagd um een stukkje te schriemm veur de juli-uitgave van "Van aover de lessel" en doorumme vuul ik now ok zon bettie wat ol die eksaammluu deur mut staon. 't Is wel mooi wärk. De ingezunn veraaln en gedichies leazn en op riege lengn. Saemm iens wönn wat t'r disse maol an bod kump. En wi-j wödt 't altied iens. Wat wi-j nog mooier.

En de juli-uitgave wödt weer bäsnd mooi heur. Gedichies en veraaln löst mekaere of. Meneer Achterkamp hef zien intree edaon en weet 't leuk te brengn. Co Mateboer vertelt aover beleavenissn met de ofstaandbediening. Fenny Martens hef een gedicht aover de wolkenluchten en Femmy Woltman brengt oons, nao ieder afscheid is er de herinnering. D'Olde Skoele dut heur herinneren an vrogger en nostalgie dreg weemoed mee zo hier en daar.

Henk Vos kump met de olde hane. Mineke Mollink löt de lezers weer genietn van drie vaessies. Gast van aanderweg is dit maol Ab Goutbeek. Iej staot t'r vesteld van wat hi-j ammao weet te vetelln. Diny Kloek is t'r met de jassen uut en Henk Hooijer kump an 't naodenkn aover een schieterig batterijgie.

Georg Frieman is in zien herinnering op zuuk nao de hoalten baank en nen bearkenboom. Corry Overmars sluit disse uitgave of met de sage oaver de azelnöttenbomen en de walnöttenboom uut Asselt. Doortje Stam en Riek van der Wulp wärkt weer mee an de foto's en **det** kö-j wel an hun aoverlaotn.

Völle leasplezier met nummer 14 van VODI en härtelijke groetn van oons ammao.

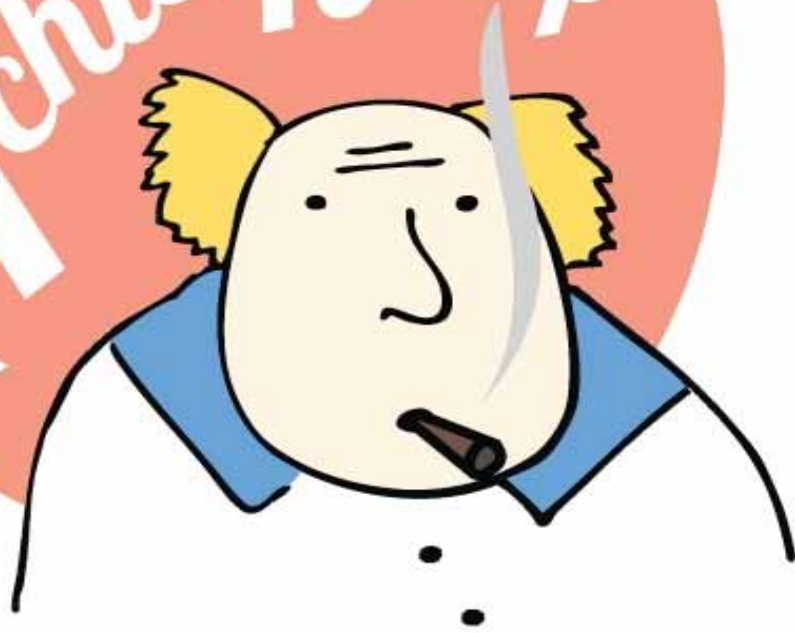
Naems de redactie, Wim van Leussen.

Inhoald

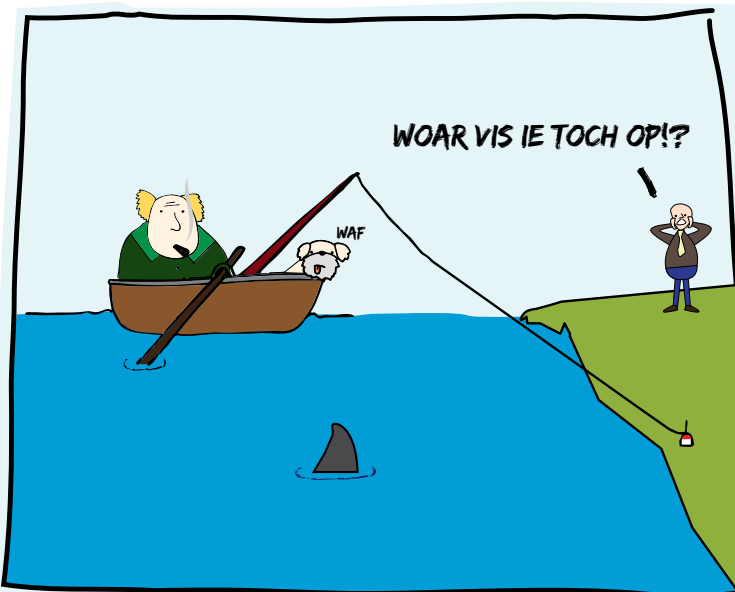
<u>Titel</u>	<u>Schriever</u>	<u>Bladzijde</u>
Colofon		2
Meuite weerd um te wieten		3
Van de redactie		4
Inhoald		5
Strip meneer Achterkamp	Kampman en Mollink	6
Ofstaandsbediening	Co Mateboer	7
Wolkenluchten	Fenny Martens	9
Noa ieder afscheid	Femmy Woltman	10
De oalde hane	Henk Vos	12
Drie vaessies	Mineke Mollink	13
Gast van aanderweg	deur Wim van Leussen	14
De jassen uut	Dinie Kloek	16
Een schieterig batterijgien	Henk Hooijer	17
Herinnering	Georg Frieman	19
De sage oaver de azelnöttenboom	Corry Overmars	20

meneer Achterkamp

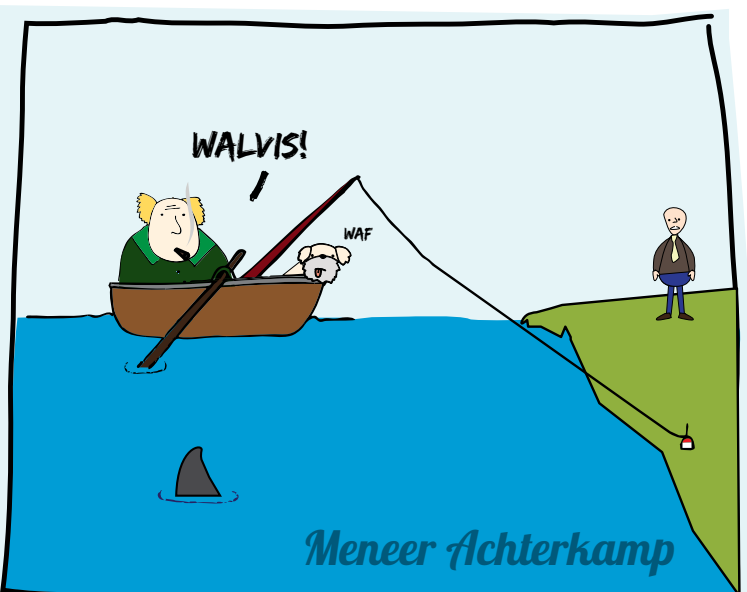

© JK

WOAR VIS IE TOCH OP!?

WALVIS!

Ofstaandsbedienige.

Net toe a-k et knöppien van de afstaandsbedienige wol indrukken, eur ek op de stroate noast ons uus et geluud van klepperende peerde'oeven.

Het regelmoatige geluud kump oe langer oe körter bi-j en ek draeie mien eufd noar het raem. Wie zol door met een peerd en waegen langes rieden? In onze wiek kump zowat nooit een peerd en waegen. Metiene druk' ek et knöppien alvaste in.

Dan zie'k boomm de egge een broen peerd langes koomm.

Ek bin neiskierig wie d'r op de bok zit en ek zie tot mien stomme verbaezige dat mien buurman d'r op zit.

Achter um, op de waegen, leg een iele vracht takkebossen.

De vracht stek boomm zien eufd uut over de iele lengte van de waegen en is vast'emaekt met sterke town. Woor mut die doar now mee noar toe? En met een peerd en waegen rieden?

Ek eb um d'r nog nooit eerder mee ezien.

De man is vrachtwagenchauffeur.

Ek zakke neer in mien stoel en goa kieken noar et beeldskærm.

Et kan mi-j eigenlijk ook neks skelen wat ie dut; ek maag um niet.

Het is een naere vent, een níétore.

D'r is een toren te zien; een olde grieze toren met vier kleine teurties op de vier oeken.

Mer metiene erken ek die. Het is de toren van Cambridge, een stad in Engelaand.

Ek eb em nog een paer keer op de foto stoan!

Veurig joor zoemer bi-k der met mien gezin ewest en wi-j emm der een iele dag rond-ezwörven.

In die kerke emm wi-j ook nog een poze rond'ekeken. Der öng an de mure een grote plaete met de geskiedenis van de reformatie in Cambridge. Best interessant.

Ek kieke noar et beeld dat teruggedraeit en dan mut

now et mærkplein d' ronder te zien ween.

Toen wi-j der waren was door mærk.

Allemoale kréúmpies, net as bi-j ons op dinksterdagmiddeg op de Kaai.

Wi-j bin d'r niet op ewest. Dan ku-j ook wel in Gællemuun bliemm.

Mer, toe de mærk in et zecht kwam en de toren noar de kaant gink, veul mi-j de mond een eindtien lös.

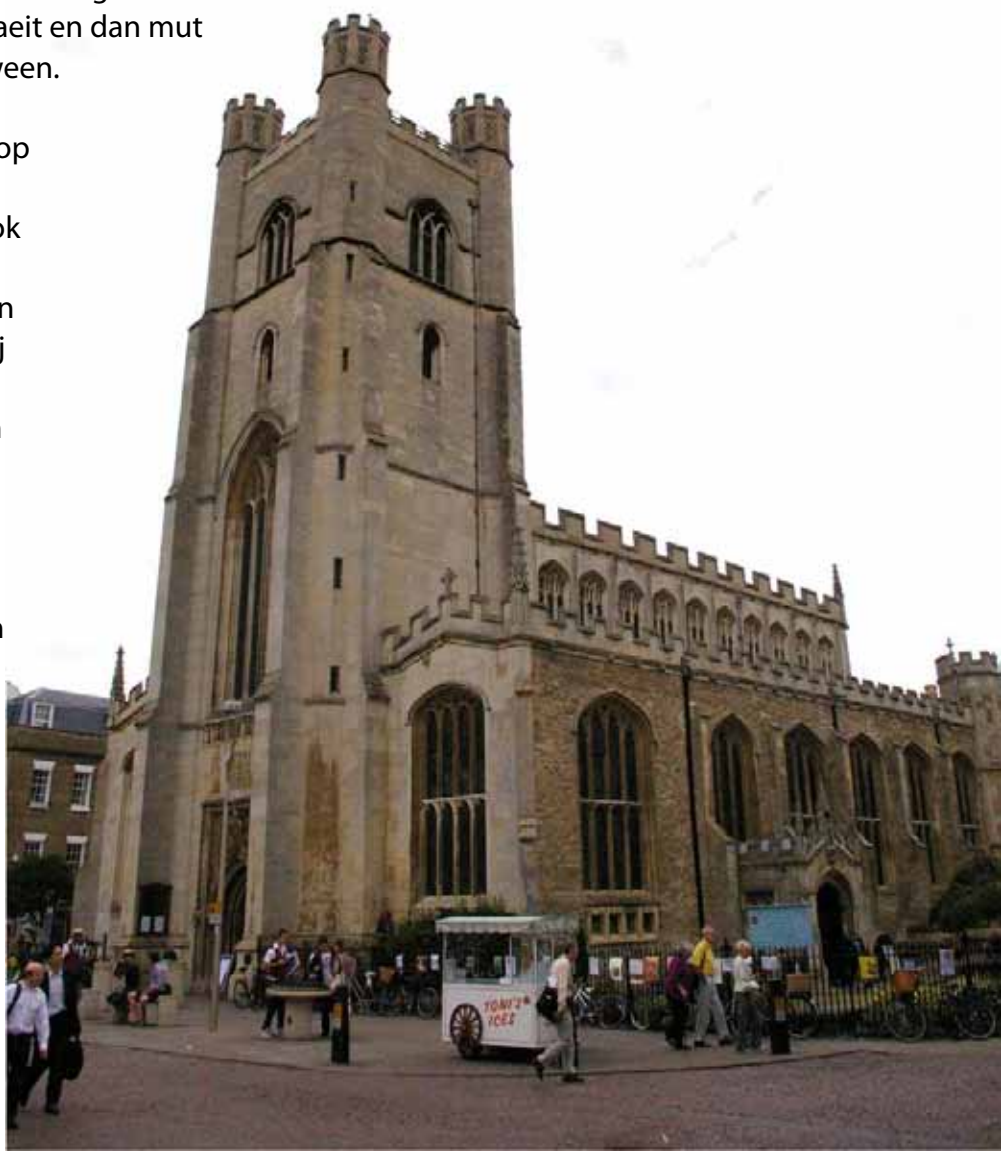
Wat apært!: een mærk vol meinsen in olde klederdracht. Het programma is zeker een film of een toneel. Ja, zo mut et toe ewest emm in de tied van net noa de middeleeuwen.

Een verslaggever vertelt ondertussen wat er an de aand is, maer ek verstoader niet vule van. I-j pröt zeker ook dialect, net as wi-j. Maer dan in et Engels...

Het beeld get noar rechts værder en ek zie een grote poale in et midden van et plein stoan.

Ek trekke mien wenkbrouwen op.

Now muut et niet gekker wördn: een film van een braandstaepel?

Dat wi-j toch niet meemaeken?

Metiene zie-k dat de meinsen uut mekaere goan en d'r ruimte kump veur een peerd en waegen met takkebossen.

De oasem stet mi-j stille. Dat... dat is het peerd van mien buurman dat net veurbi-j eklepperd is..

Ja, werempel i-j is et zelf ook!

I-j lacht, de chaggerijn!

Ek kan mien oogn niet geleuven.

Ek kiek eemm opziet, noar buten, noar de lege ægge.

Nee, ek drome niet.

Metiene kiek ek weer noar 't skærm

Een stel keerls maeken de vracht lös en staepelen de takkebossen rondumme de poale. Op de achtergrond zie 'k de kærke stoon met doorin de plaete an de mure met een rokende braandstaepel d'r op.

Zie bin kloor.

Ek zitte op et puntien van mien stoel. Ek vule dat mien mond lös angt.

Ek slekke. Wat get der now gebeuren op et skærm.

Dan draeit de buurman um umme en zwaait noar een paer soldoaten, die noar um toe lopen. Ek eure de stemme van de verslaggever, die oe langer oe ærder raetelt.

Alle meinsen kieken now noar mi-j. De buurman en de soldoaten komen ræcht op mi-j of.

De oasem stokt mi-j in de keel en ek vliege achteruut in mien stoel. Wat is dat? Wat get der gebeuren?

Zie bin now zowat bi-j mi-j.

Dan koom ek tot mi-jzelf en griep de ofstaandsbedienige weer en kiek' eemm noar de uut'knoppe.

Uut... wæg... Ek drukke zo ærd a-k kan!

Metiene knep et beeld in mekaere en et skærm wördt zwært.

Een oognbek zit ek verstieënd in mien stoel.

Et doezelt mi-j.

Wat is d'r gebeurd?

Dan goa 'k stoon umme wat waeter te drinken tegen de skrek.

De taanden klapperen tegen et glas.

Dan luuster ek skærp.

In de værte eur ek et getrappel en geraetel van een peerd en waegen, dat steeds dudelijker wördt.

Co Mateboer

Genemuiden

Wolkenluchten

As een pak met witte watt'n
dreaven wolken an miej veurbie.
Ik zöln zee bienoa zo kön pakk'n,
as ziej nen bettie leager zakk'n,
dan kön'k ze plakk'n op'n scheelderie.

Ik zee in wolken vreamde figuurn:
Een draak of nen hoond en vrouwsgezicht.
Of wat kabouters dee uut wilt rusten,
een barglaandschap an vremde kusten,
det in het blaanke middaeglicht.

Mangs dan is de loch vol streepn,
dan likke op geruute boonte lappe stof
veroorzaakt deur det völle vliegen.
De vliegtuugn bint an't strepen riegen.
Zee wiekt neet van heur route of.

Mar in de harfst dan bint de wolken,
bint as zeilscheepn op ne woeste zee.
Zee zeilt dan laanks de blauwe luchten
De wind den slaakt dan deepen zuchten,
nemt wolken in heur aodem mee.

*Fenny Martens-Berends
Hellendoorn*

Achter de grote greune deure
die lange, lange, rechte gaank
mit kapstokken an de mure
en klompenbakkies an d'aandre kaant.

Het aap, noot, mies, op een mooie plaete
had in 't lokaal een vaaste stee.
Het leesplaankie nam heel geduldig
alle kleine letters mee.

De kroontiespenne verdrung de griffel,
heel veurzichtig e'stipt in de inktpot op de hoek.
Onder de beweegbaore kleppe
het taolschrift, een appel en het rekenboek.

De grote kaorte van aardrijkskunde
bracht een ienstemmig koor tot stand.
Anwiegend de dorpen en de steden
van Maastricht tot Hoogezaand.

Overzeese gebiedsdelen werden niet vergeten:
Java, Sumatra, Ce-le-bes,
het grote en het kleine Soemba-eilaand.
Over de klapperboom werd verteld in een les.

Loom dreunden de "taofels" deur de klasse:
1 keer 2 = 2 en 2 keer 5 = tien.
Het ritme gaf verwachting mee
hoe dit laeter zol worden gezien.

De versleten pennenolder had
veur de "ballpoint" de weg al elegd.
Zonder vloeipapier en inktlap
schreef die, al wat kroem was recht.

En dan... muren scheuren, vloeren kraeken.
Herstel, verni-jing bovenal.
De voetstap op de versleten drumpel
wurde al minder in getal.

" d'Olde Skoele," het sierde de strakke mure,
gemeenschapsruimte om mee verder te gaon.
De deure wiedewaegen eupen,
zodat gien iene in de kolde bleef staon.

Men zal joe missen stokolde skoele
daenkend nog an die goeie olde tied.
Zo was het toen, zo is 't vandaege.
Veur de gemeenschap is men joe kwiet.

Nao ieder afscheid is er de herinnering,
nostalgie dreg weemoed mee zo hier en daor.
Dank zij 't karakter van "de olde skoele"
is het saemenspiel heel goed egaon.

Femmy Woltman-Groen
Giethoorn

De oalde hane

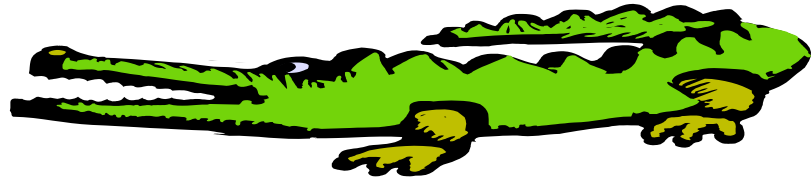
De oalde haan in't kippenhok
 had et volgens hum allennig veuls te drok.
 Vreug an de boer um assistentie.
 Wilde iedre weke graag drie dagen wat clementie.
 Kan dat niet, dan trek ik mi-j wel trugge.
 Niet as ie mi-j dan wilt slachten, dat giet mi-j net te vlugge.
 De hane gung is met zien vrouwen overleggen:
 "A-j niet wilt wat ik goa vroagen, mu-j dat eerlijk zeggen.
 le weet," zei hij toen tegen legkip Juffrouw Hen
 "dat ik oe graag dagelijks verwen,
 mar as dat niet meer alle dagen kan,
 toe zeg et maar wat vind ie doar dan van?"
 Juffrouw Hen vund et um de aandere dag genög.
 De Barneveldse vund et veur uutspraken nog te vrög.
 Het scharpe bekkie van et smalle Krieltje Kip
 kakelde: "Ik wil elke dag echt nog wel een wip
 en as ie dat zülf niet kunt, mien beste Haan
 zuuk dan een assistent veur disse baan.
 Of goat noar de boer veur wat tabletten.
 Ai-j die gebruikt dan mut **wi-j** op goan letten!"

*Henk Vos
 Hoogeveen*

Dree vassies

D'r was eens 'n krokodillegien,
 det was gek op 'n bloot billegien.
 He-j smakk'n dan met hap-slik-slob
 en zien töngegienglikk'n gauw 't rest-sien op.
 Oh, he-j had zo'n eigen willegien,
 det bonkig hongerig krokodillegien.
 Dus meansen zwem iej in de tropen
 en ziej Mr. Kroko al met zien möndtien open?
 Bedeank oe niet en zet het op een lopen!

D'r was eens 'n vuurvliegien den vlög noar het vuur
 en de luu die det zaag'n dachen: Noe slöt zien leste uur.
 Ma net op tied rinkel'n bie hem 'n bellegien
 en deurzag he-j zelf zien leamsgevoarlijk spellegien.
 Want wiej met vuur spölt, en det lieg ik niet,
 den raakt vrog of late zien hele hebb'n en hoald'n kwiet!

D'r was eens 'n professor, doctor, ingenieur,
 ma ondanks al die titels was he-j 'n echten zeur.
 Want warkelijk bie elk idee det men ter berde brach,
 zea he-j: "Ik weet het niet, doaroaver sloap ik nog 'n nach."
 Nee, zovölle berekkinging is deank ik echt niet fijn,
 want veur da-j 't weet krie-j'n ofrekkinging van
 éne Magere Hein...

*Mineke Mollink
 Hellendoorn*

Gast van aanderweg: Ab Goutbeek

deur Wim van Leussen

Ab, iej bint een natuurmeanse en könt heel mooi vertelln aover vanolles en nog wat. Azzie ienmaol gangs bint dan vlög de tied umme. Hoe kump det zo?

Now ..dit heb ik van mien vae met ekreangn. Hi-j is begunn as koeherder in Junne, bi-j Omm, en was de gaanse dag met de bieste in de vri-je natuur. Laeter isse tuunman ewönn op Matärm bi-j Dalsn. Zien liefde veur al wat gruujt en bluujt nam allinnig ma toe en brach det aover op zien kinder. Elke zundag gunke met oons aover 't laandgoed en deur de buurtschop. Dan vertellnde watte zag.

Dus jullie wolln wel nao oe vae luustern?

Now en of. De ontdekkingstochtn wönn steeds spannender en dit spoorn mie an tut naodere verkenning. Ik struunn regelmatig deur de bossn. Elk vogelnössie wus ik te vinn. Plantn, vogels en vlinders. Olles had en hef nog steeds mien aandacht. De kleinste bluumpies en keverties bestuudeern ik.

Dus iej bint graeg buutn?

Oh jao man. Ak de gaanse dag binn mosse zittn wus ik mie gien raod. Det had, op de legere schoele, de meester ok a deur. Hi-j hef mie eleerd vlinders op te zett'n op een spanplänkie. Zo is mien vlindervezaemeling begunn. Op mien neangnde verjoordag kreeg ik van mie vae een vogelbuukie. 'Zien is kennen' met tekeningn van Rein Stuurman. 'n Pae joor laeter kwaamm de buukies aover plantn en zoogdiern bi-j mie in de kaste. Zo is t'r een kleine bibliotheek ontstaone.

Leen iej de buukies ok uut?

Jao, met naeme an schoelkinder die gangs bint met een wärkstuk. Mien vae was een bezondere man. Koeherder, tuunman, segaernverkoper en heel völle belangstelling in de wereld um hum hen. Wi-j hann 't nie breed ma toch kochnde aole joorgangn van de Spiegel, Vriend des Huizes, Wereldkroniek, Moeder, de Wandelaar en Ons Eigen Erf. En zo stund t'r een deuze vol op zolder. Wi-j, as kinder, laazn ze van veurn nao achtern en van achtern nao veurn. Wi-j schreemm schriftn vol en gomm olles weer uut met een stuk fietsnbaand. Geld veur ni-je schriftn was t'r niet.

Wat hebbie eleerd en nao welke schoele bin iej ewest?

Oh, meester Wynia zei det ik wel deur kon leern ma door was gien geld veur. Wel moch ik iene dag in de wekke nao de tuunbouwschoele. Disse opleiding sleut goed an bi-j mien interesse. Teglieke bin ik mien vae gaon helpm met de tuunn en laeter ok in de winkel die hij ondertussn was begunn. Hij vekochn bloemm en tuunartikelen met doornaost klompm en tabak.

Wanneer bin iej veur oe zelf begunn?

Nao mien diensttied bin ik op 'm veldtie, bi-j de mölle, een kwekeri-je begunn en in 1959 hew saempt, met mien vrouwe, een huus met 'n beste lappe grond ekocht. Met de börgemeester konne wi-j goed opschietsn en hij vund 't best dew d'r ok een bloemmwinkel stätrn.

Hätstikke druk in de bloemm ma toch met archeologie begunn. Koj det wel wachtn? Twentse Taalbank

Ach, hoe drukker aj bint hoe meer oj könt doene want dan gaoj elke vief menuutn benutt'n. De ruilvekaveling was gangs in de gemeente Dalsn en hier en door wönn dinge bloot elegd det mien interesse had. An de grondlaongn koj ziene hoe 't Vechtdal in mekaere zat en mangs wönn d'r wel is wat moois evunn. De vondstn hier in 't Vechtdal wödt deur egeemm an de univässiteitn en instellingn. Trouwms, het logo van de Historische Kring Dalfsen is een ofbeelding van 't bronzn Mercuriusbeeld wat op de Stokte evunn is. En weet iej wat ok zo mooi is hier? De meansn praot gewoon plat. Aj een maol aover, of deur, een stuk laand wilt heb iej ma een "half woord" neudig. Zie verstaot en begriep't oe.

lej gaot ok völle op pad met dia-leazingn hè?

Jao, det heb ik al honderden maol edaone. Is 't aover kasteel Rechteren, vroggere bewoners langs de Vechte, heujbärgn of flora en fauna in de buurte.

't Mäk mie niks uut woor 't aover giet en meestal zit de zaal mutje vol. Ok veur oonze eingn Historische Kring doe ik elk joor een dia-leazing. De läste joorn meesta twee keer.

lej bint ok bi-j de wärggroep Dalser dialect. Bin iej goed in aole woordn en gezegdes?

*Det ik t'r goed in binne en... net zo goed as iej d'r oe inreurt weet ik nie mar 't interesseert mie wel. De streektaal brengt oe völle dichter bi-j de meansn. lej verstaot, en begriep't, mekander better. Ok kom iej d'r achter dej met **minder** woordn **meer** zegt. Ma d'r bint al een bonke woordn vedweenn en doorumme is 't zo belangriek det de wärggroep Dalser dialect zich inzet veur beholt van de streektaal. Ok al bink milln seumtig ik gao altid met 'n bult schik nao de aomde hen.*

Ab, maag ik oe bedankn veur 't gesprek en gao nog völle joorn deur met oen boejnde wärk.

De jassen uut...

De zonne schient...de jassen uut!
Dat geldt veur means en dier,
dat lichte vriej en lös gevuul
dat dut oons zo'n plezier.

De schöape, in ear wollig pak,
mut de jassen noe ok kwiet.
Mar zo gemakkelijk as bieje oons,
geet dat bieje earluu neet..!

Wieje hangt de winterjasse vôt,
hij gledt oons zo van 't lief.
Niks gien gemartel of getrek,
bieje oons zit 't neet zo stief..

Mar juffrouw schoap is zo neet kloar
heur jasse is dik en vet,
den trek ieje heur neet zomar uut.
Veur heur is 't lang gien pret.

Zo kwam ok kortens wear de tied
van 't schoape schearen an.
De dames leuten 't willoos toe
der kwam een striptease van.

Dat strippen gung nog uren deur,
veartig dames in de wacht.
Vakkundig van ear wol ontdoan:
Veartig dames zonder vacht.

Noe loopt ze der wel arg kaal bieje,
wat vrömd kiekt ze in 't rond.
Mar 't vuult wel lekker luchtig zo
met de jasse op de grond !

*Diny Kloek
Hellendoorn*

Een schieterig batterijgie.

D'r is mij een week of wat eleden wat gebeurde waor as ik nog steeds een beettie mit in de mage zitte. D'r is wat gebeurde waor as ik mit de beste wil van de wereld gien verklaoring veur hebbe. En daor kan ik mij lillijk drok umme maken.

Wat mij aoverkomen is daor zal ik jullie eerst ies even deelgenoot van maken.

Um een kort verhaal lang te maken, wij bint een week of wat eleden mit de kiender en ons kleinkind een paar dagen naor Zeeland ewest. En bij zoks soort zaken mag ik graag beslagen te ijs komen. Ik mag zoiets graag goed veur bereiden.

Daorumme had ik een dag of wat daorveur ons reiswekkertie van zolder ehaald umme te kieken of die nog wel deud waor as hij veur aneschaft is.

Nou dat deud hij dus niet.

Hij was zo dood as een piere. Het pietepeuterige batterijgie wat het hiele zaakie an de gaank mus hollen was volkomen uuteput. Die was dus duudelijk an vervanging toe.

Nou hebbe wij thuus de wereld an batterijen liggen en ook nog wel in verschillende maoten. Maar niks wat in de buurte kwam van het te vervangen exemplaar. En mien ervaring mit batterijen is, het lusterd hiel nauw. Iets wat d'r op liekt is bij die dingen niet goed genug, het mut exact de goeie wezen.

D'r zat dus niks aans op ik mus op pad.

De Hema is het aangewezen adres veur zoiets a'k wel ies eheurd. Dus ikke d'r naor toe mit het pietepeuterige batterijgie in mien jaszak.

Nao ienig zuukwark wus de Hemaverkoopster een soortgeliek exemplaar op te diepen uut een bakkie. De pries vol mij lillijk tegen! Meer dan vier euro mus ik betalen veur ien zo'n schieterig batterijgie. Veul te veule naor mien idee. Maar goed het mus toch maar wezen. Het ding zat trouwens wel hiel netties verpakt in een minuscuul klein blistertie.

Umme verliezen te veurkomen heb ik dat ding goed diepe in de hoek van mien jaszak estoht. Ik heb verder nog wat bosschoppen edaone waarbij ik er steeds op verdacht was dat het batterijgie op zien plekke bleef zitten.

Thuus ekomen zul ik um dus te veurschien halen umme um zien togedachte plekke te geven. Maar toen kwam ik d'r achter dat het blistertie weg was. Hoe ik ook zöcht. Nargens meer te vienden.

Wel vund ik drei losse batterijgies. Dreie van precies het goeie soort.

Vrumd, hiel vrumd vun ik dat.

Ik mus mij wel vergist hebben. Had er niet ien batterijgie in de verpakking ezeten, maar wel drei. Völ de pries ook wel weer mit. Het blistertie was natuurlijk kapot egaone en de inhoud zat daordeur lös in mien jaszak.

Het kun niet aans.

Maar het kun wel aans! De volgende dag had ik weer diezelfde jasse an en bij ien van de eerste grepen in de jaszak, kwam d'r een miniscuul klein blistertie te veurschien. Helemaole intact, mit as inhoud ien klein schieterig batterijgie.

Ik bin mien hiele leven al aordig groots ewest op mien verstaand, maar nou begun ik er toch wat an te twiefelen

Henk Hooijer

Zwartsluis

Herinnering

Ik wandel zo wat langs het meer;
kiek in gedachten oaver 'n plas.
Het is al heel wat joaren eleden
dat ik op disse stee hier was.
Doargeenter stund nen bearkenboom
met ook nen hoalten baank der bi-j.
Vaak zat ik doar too met 'n wicht.
Dee tied is now al lang veurbi-j.

De herinnering koomp al gauw weerum.
Ik weet nog good hoo of het was.
Wi-j warren too allebei nog jong
en zaten in dezölfde klas.
Wi-j kuierden aait wat op dee baank.
Woaroaver? Ach, dat wee'k nich meer.
Ik zag alleen nog meer dat wicht.
Ik was ja zo verleeft op heer.

Meer noa de schooltied gung ik voort
wied vot, hen wearken al meteen.
Vaak was ik terug weer in de stad,
doch 't wicht heb ik doar nooit meer zeen.
Now deank ik mangs nog an dee tied
en vroag mi-j of hoo 't met heer is.
Of zee soms ook an mi-j nog dech
en weet da'k heer aait nog wal mis?

'n Boom is vot en ook de baank
dee steet der now al lang nich meer.
Toch blief ik hoppen dat ik het wicht
nog ees zal weerzeen op 'n keer.

*Georg Frieman
Enschede*

Et leste verhael

Een sage is een mondeling oavergelèverde volksvertelling die presenteerd wordt as een woar gebeurd ver-aal. Een sage ef in teëngstelling met het spreukien en de mythe, een historische kern, vake met tieds-anduidige.

Deurdet sagen deur verteld werden, kwamm der ook oe langerder hoe meer vervormingen in veur. Disse is uut de doeme ontspreüten.

De sage oaver de azelnöttenbomen en de walnöttenboom uut Asselt.

Eel vrogger, doar woar now et städtien Asselt leg an 't Zwartewater, doar was toen alleen maar een klein nederzettingkien.

Oaver 't Zwartewater vaarden enkelt een geladen sképien wat voort edrukt werd deur de skipper met een lange stok met 'n oake d'r an.

Op een klein euveltien stunden een paar azelnöttenbomen, en een walnöttenboom.

Wat vadderop een stuk of wat utties woar met mekare zo'n onderd mensen in lèem.

Die azelnöttenbomen, stunden met viéve in 'n grupien, die iéne walnöttenboom stund

ampart een endtien vadderop. Met die walnöttenboom was wat vremds an d'and,

die boom maken bi-j toeren geluud. IJ zung een wiesien, een soort sloapwiesien.

IJ drupm vake zomaar ook al ad et niet ereëngt.

't Was een amparte boom. De mensen zeiden det et bi-j die boom spóéken, det die boom vremde krachten ad.

't Jonge vollek vuulden zich an-etrökken tut die boom, maar d'olderen zeiden:

“Ie mun met mekare niet zo dichte bi-j die boom komm, ie kun nooit weten wat der kan gebeuren.”

Ik zal vertellen, wat de bewoners sinds mensen-eugenis oaver die boom em rondvertöllen.

Marregien was een nijskierig deerntien, eur moe ad al vake ezegd det ze niet bi-j die alleentstoande boom mos komm. Maar ja, as de zonne skèèn lèèk et zo lakker onder die boom in de skaduw.

Op een warme noamiddeg begun oktober ad Marregien 't wark doan en was ondanks alle waarskouwings, onder die alleentstoande walnöttenboom goan leëng.

De boom begun an zien sloapwiesien en Marregien dóézelen vurt. Zie begun te dromen det ze an de wallekante zat te kieken noar de skeepm die deur 't Zwartewater vaarden, geladen met koren, kóënn en een enkel vårreken.

Zo, ook ies te varen lèèk Marregien zo mooi.

Det zol wel nooit veur eur weg elegd wèèn, want oe kump een boerendochter op een skip terechte.

Mar in eur dromen, vaarden ze al as skippersvrouwe, met man en kinder. Zie mossen ard warken, mar doar kwamp in disse tied gieniéne onderuut. Zo zweevm ze deur de tied, eur kinder werden groot en ielpm op 't skip, zie vunn 't skipperslèem 't beste wat ze konn kriëng.

Ze waren gelukkig, konn 't goed met mekare vinn, 't lèèk warachjant wel of 't alleent rozegeur en moaneskién was.

Tut det. . . ja, tut det ongeluk op die middeg, toen d' oldste zonne oaverboord viel.

Oe 't ekomm was wus ze niet 't was in 'n poep en 'n skeet gebeurd. Marregien was em, samen met iéne van eur dochters noa esprungen, maar doordeur was d' ellende alleent nog maar groter eworn. Eur kinder verdrunken veur eur oong, zelf kon ze met muuite an de wal komm.

Opiéns skruk Marregien wakker. Nat was ze, zeikenat, de zonne was onder'egoan en ze was kold eworn van 't druppm van de boom. Och mien liéve stumper, eur jörk plakken eur an 't gat en de biénn vaste. Eur narms waren elemoale rood met zweren d'r op, 't lèèk wel of eur de narms verbrand waren, en eur gezichte brann ook as 'n gek. Uut d' oong kon z' oaste niet meer kieken. Was ze maar niet onder die walnöttenboom goan leëng dan zag ze d'r now niet zo gezwöllen uut. Wat zoalen de mensen zeëng, dalijk kèèk eur gieniéne meer an. Veurzichtig kreüp z' oaverende, maar 't lukken niet, zie zat vaste, vaste an de boadem, an 't grös en an de klei. Oe was dit meugelijk? Zie skreeuwm zo ard ze kon um ullepe. "Ellep, Ellep!" Der kwamm al rap mensen andraamm. "Wi-j ellpm oe!" riep ze.

Maar oe ze ook draamm, zie kwamm gien meter dichterderbi-j.

Zie skrukken verskrikkelijk van dit vremde verskiénsel en blèèm stoan of z' an de grond vast' eklunken waren. Marregien preberen nog áldeur zelf oaverende te komm maar zunder resultaat.

De aarde trök en trök an eur en ze zakken ál diéper in zien skoot tut det ze elemoale vurt was, op-eslökt, weg. De mensen konn eur d' oong niet geleumm, waren met stom-eid eslaang.

Vanof die tied dörf er gien mense meer onder die alleentstoande walnöttenboom te goan leëng. Kiek, doarumme em walnötten de name det ze vremde ampartige krachten bezitten. Doarumme em ze van binnen de vorm, of ter een ongeborn kindtien of een twieling in zit.

En doarumme lieken de vormen in de walnöttenvruchten op mensen-àrsenen.

Dit is dus 't ver-aal van et grupien bomen uut et vroggere Asselt.

Zol de walnöttenboom die achter de grote karreke stiet, d'r nog iéntien van det grupien wèèn?

Goat d'r dan maar niet onder leëng sloapm, want ie weten 't mar nooit.

Corry Overmars

Hasselt

